

Žďárské vrchy – tady jsem doma.

Vyrostl jsem v nich a to doslova a do písmene. Jako malý kluk jsem, ať sám anebo za pomoci rodičů a prarodičů, objevoval jejich krásu. V létě pěšky, v zimě na běžkách, kola jsme tehdy, ač to zní divně, neměli. První seznámení s hlubokými lesy bylo, jak vzpomínám, přes houbaření a sběr borůvek. A už tehdy, když se do cesty připletla skalka, skála, většinou jsem skončil na jejím vrcholu. Víím, že jsem takhle v šesti letech doma oznámil, že budu horolezec. Přišlo dospívání a osamostatnění se. Možná je div, že jsem dobrodružné a nekontrolované výlety do korun stromů a vrcholů dalších skal přežil ve zdraví. Navštěvovali jsme ale i podzemí, jeskyně a štolu na Studnicích. A nakonec jsem se opravdu horolezcem stal. Navštívil jsem desítky pohoří a zemí,

stál na nejvyšších vrcholech všech světadílů včetně Antarktidy. A přes to, či spíše vlastně proto, se na Vysočinu strašně rád vracím. Díky poznání světa můžu porovnávat. Žijeme na jednom z nejkrásnějších a nejbezpečnějších míst naší planety Země.

Lesy, louky, rybníky, příroda je tady dostupná všem. To není ve světě běžná záležitost. Na mnoha kontinentech je drtivá většina ploch v soukromých rukou, oplocena a nedostupná. Nejde si říct – támhle na ten kopec v dálce si vylezu. Jinde je zase nebezpečí v podobě jedovatých živočichů, divoké zvěře. Anebo nepřístupnost džunglí, močálů a pouští.

Je důležité si tuto naši přírodu ale i kulturní krajinu zvelebenou a přetvořenou člověkem chránit. Každý sám za sebe by se měl vlastní

autocenzurou chovat tak, aby ji nepoškozoval, neničil. A někde je žádoucí i trocha příkazů, zákazů, doporučení. Ale tak, aby byla neustále příroda pro všechny a ne tak, jako v některých oblastech „jenom pro ochránce přírody“. Svět a krajina vznikla erozí, zvětráváním, změnou klimatu. Jde o nezvratný proces, který se vyvíjí a bude pokračovat. Všechno nejde úplně zakonzervovat. A tak, jak je každé město, kraj hrdý na své dominanty a vystavuje je na obdiv, i my bychom měli být hrdí na naše dominanty – lesy, skály, vodní plochy a ukazovat je, přivést k nim lidi.

Naučme se s přírodou žít a milovat ji. Vráť se nám to!

Radek Jaroš
profesionální horolezec
držitel Koruny Himálaje

První číslo vyšlo v roce 1946
Ochrana přírody 4/2020 Ročník 75
Vychází 6× ročně
Cena ve stánkovém prodeji 49 Kč
Roční předplatné 234 Kč
Časopis státní ochrany přírody
The Nature Conservation Journal

© AOPK ČR, 2020 Všechna práva vyhrazena.
Žádná část tohoto časopisu nesmí být reprodukována či šířena bez písemného souhlasu vydavatele.

ISSN 1210-258X

Evidováno MK ČR pod e. č. E 6001

Vydává

AOPK ČR, Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha
a SJ ČR, Květnové nám. 3, 252 43 Průhonice
s podporou Správy Krkonošského národního parku, Správy NP Šumava, Správy NP Podyjí, Správy NP České Švýcarsko

Šéfredaktor RNDr. Zdeněk Patzelt
Redakční rada RNDr. Libor Ambrozek ●
Mgr. Jiří Bašta ● prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc. ● Ing. Karel Drbal ● Mgr. Svatava Havelková ● Ing. Michael Hošek ●
prof. RNDr. Jakub Hruška, CSc. ●
Mgr. et. Mgr. Karel Chobot, Ph.D. ●
doc. RNDr. Ladislav Miko, Ph.D. ● JUDr. Svatomír Mičoch ● Ing. Jan Moravec ● RNDr. František Pelc (předseda) ● Ing. Pavel Pešout ●
RNDr. Jan Plesník, CSc. ● RNDr. František Pojer ● Ing. Martin Starý ● Ing. Jakub Šafránek ● Ing. Martin Škorpík ● Mgr. Karolína Šulová

Adresa redakce

Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha 11 – Chodov
tel. 283 069 247, 283 069 111, fax 283 069 247
ochrana.prirody@nature.cz
www.casopis.ochranaprirody.cz
www.nature.cz

Distribuci pro předplatitele v ČR

jménem vydavatele zajišťuje firma SEND, s. r. o.,
Ve Žlibku 1800/77, hala A3, 193 00 Praha 9;
tel. 225 985 235, GSM 777 728 757
send@send.cz, www.send.cz

Objednávky do zahraničí

vyřizuje Agentura ochrany přírody a krajiny ČR,
tel. 283 069 127
predplatne@nature.cz

Tisk

Tiskárna Unipress, s. r. o.
Grafická úprava a sazba Ing. Jan Mastný
Korektury PhDr. Radmila Pavelková

Toto číslo vychází 27. 8. 2020

Kompletní čísla časopisu a podrobný seznam literatury najdete na
www.casopis.ochranaprirody.cz.

